

Arrest

nr. 154 359 van 13 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 23 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2015.

Gelet op het tegensprekelijk uitstel verleend op de terechtzitting van 12 oktober 2015 waarbij de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 13 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine en afkomstig uit Tbilisi. Uw toenmalige vriendin en uw moeder voerden heel actief oppositie tegen president Saakashvili van de United National Movement (UNM). U was een aandeelhouder van een commercieel centrum in het district Chugureti. U hielp veel mensen en iedereen kende u. De entourage van Saakashvili wist dat u veel invloed had. N.a.v. de parlementsverkiezingen van 2008 werd u benaderd door personen die zeiden dat ze in opdracht van minister Merabishvili kwamen. Ze eisten dat u de mensen in uw district zou vragen om

voor de kandidaten van UNM te stemmen en dat u kiesfraude zou plegen. Toen u weigerde werd u ontvoerd. U werd naar een begraafplaats gebracht en er bedreigd en mishandeld. Indien u niet zou meewerken zouden ze uw jongere broer en vriendin iets aandoen. Onder deze druk stemde u toe. Ondanks uw medewerking werd u na de verkiezingen opgepakt en valselijk beschuldigd van drugsmisbruik. U werd veroordeeld en zat een gevangenisstraf uit van 25/12/2009 tot 21/01/2013. U werd gefolterd toen u in de gevangenis te Gldani verbleef. Toen u vrijkwam was er een nieuwe regering aan de macht. Eén à twee maanden na uw vrijlating werd u benaderd door de Georgische veiligheidsdienst. Aangezien u op de hoogte bent van misdaden gepleegd door leden van de UNM vroeg de nieuwe regering dat u zou getuigen tegen deze leden van de UNM. Ze zeiden dat nu ze de macht hebben ze zich niet wilden revancheren maar eerlijke justitie wilden hebben voor mensen die onder druk werden gezet om de verkiezingen te vervalsen. Ze wilden niet handelen zoals de UNM met foltering. Ze vroegen wat er gebeurd was met u, over uw ontvoering, over de vervalsing, en om informatie te geven over de mensen die u dit hadden opgedrongen. Uit schrik voor uw leven en dit van je familie wilde u niet meewerken. Leden van de UNM die misdaden hadden gedaan werden na de komst van de nieuwe regering opgepakt maar andere leden van de UNM waren aangebleven en werkten nog steeds op hoge functies. Zij die aan de straffen waren ontlopen wilden niet dat u zou getuigen uit vrees dat ze veroordeeld zouden worden. U werd door hen bedreigd dat ze uw broer iets zouden aandoen. En u werd aangeraden het land te verlaten. De ordehandhavingsinstanties wilden u arresteren en in de gevangenis opsluiten. Op 28/11/2013 werd u aangehouden. Ze vonden niks maar u werd veroordeeld tot een administratieve geldboete van 500 Larie wegens drugsmisbruik. Op 07/02/2014 werd er een gerechtelijk onderzoek tegen u opgestart wegens verboden drugsgebruik. Indien u veroordeeld zou worden, zou u een gevangenisstraf van 1 jaar krijgen. Na een tegenexpertise werd het gerechtelijk onderzoek stopgezet. Twee à drie maanden voor uw vlucht begon u methadon te gebruiken zodat ze u omwille van uw drugsprobleem niet meer konden opsluiten. Op 20/11/2014 reisde u per vliegtuig naar Kiev. Vandaar kwam u illegaal naar België waar u op 27/11/2014 uw asielaanvraag indiende. U bent in het bezit van de volgende documenten: een brief van de Conservative Party of Georgia, een certificaat dd. 21/01/2013 van het penitentiair departement dat uw veroordeling op 03/06/2010 en uw detentie van 25/12/2009 tot 21/01/2013 aantoon, een resolutie dd. 20/06/2014 van het parket van het Chugureti district, vier documenten m.b.t. een forensisch onderzoek naar drugsgebruik, en een Belgisch medisch attest. Ook uw (verre) neef B. M. (...) (O.V. 7.986.673) heeft op 27/11/2014 asiel aangevraagd in België. Hij zou omwille van u eveneens problemen hebben gekend.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 7-8) dat de huidige regering van Georgië de personen die de wet overtreden hebben tijdens het regime van president Saakashvili gerechtelijk wil vervolgen. Aangezien u op de hoogte bent van misdaden gepleegd door leden van de UNM vroeg de nieuwe regering dat u zou getuigen tegen deze leden van de UNM. Uit schrik voor uw leven en dit van je familie wilde u niet meewerken. Leden van de UNM die misdaden hadden gedaan werden na de komst van de nieuwe regering opgepakt maar andere leden van de UNM waren aangebleven en werkten nog steeds op hoge functies. Zij die aan de straffen waren ontlopen wilden niet dat u zou getuigen uit vrees dat ze veroordeeld zouden worden. U werd door hen bedreigd dat ze uw broer iets zouden aandoen en u werd aangeraden het land te verlaten.

Volgens onze objectieve informatie (waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd) won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanishvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurt. De nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten, bijvoorbeeld de minister van justitie (Tea Tsulukiani werkte tien jaar voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens), de minister van gevangenis (als voormalig ombudsman voor de mensenrechten kloeg Sozar Subari jarenlang de slechte omstandigheden in de gevangenis van Georgië aan) en de ombudsman voor de mensenrechten (Ucha Nanuashvili leidde jarenlang de mensenrechtenorganisatie Human Rights Center (HRIDC) in Tbilissi). Het parket, de politie en de directie van de gevangenis werden grondig hervormd. Dit leidde tot een groter respect voor de mensenrechten. Zo heeft de parlementaire commissie voor de Rechten van de Mens voorgezeten door Eka Beselia, de beroemde advocaat die zich de afgelopen jaren had verzet tegen het regime van Saakashvili, de beslissing genomen een speciale commissie op te richten om de handelingen van sommige voormalige verantwoordelijken te onderzoeken. Deze speciale commissie kreeg als taak om gevallen van corruptie te onderzoeken, om gevallen van veroordelingen ingegeven door politieke overwegingen te heropenen, en om sterfgevallen onder verdachte omstandigheden te onderzoeken. Van bij zijn aantreden heeft de nieuw aangestelde procureur-generaal Archil Kbilashvili alle personen die tussen 2004 en 2012 slachtoffer zouden zijn geweest van misdrijven / delicten die niet in aanmerking

zijn genomen door de politie, of die het voorwerp zijn geweest van intimidatie en valse beschuldigingen van de kant van de overheid, opgeroepen zich met hun klachten naar het parket te wenden. Eind januari 2013 waren er reeds meer dan 17.000 dergelijke klachten ingediend, waarvan 1000 betrekking hadden op feiten van foltering en mishandeling in de gevangenis. Tot op heden zijn er reeds meer dan honderd veroordelingen geweest. Het is in deze context dat de huidige Georgische autoriteiten u vroegen wat er in 2008 gebeurd was met u, over uw ontvoering, over de vervalsing, en om informatie te geven over de mensen die u dit hadden opgedrongen. Aldus kan de vrees die u formuleert om op vraag van vertegenwoordigers van de huidige regering een getuigenis hieromtrent af te leggen niet als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming worden beschouwd, aangezien de initiatieven van de Georgische overheid om u te laten getuigen en de leden van UNM die misdaden hebben gepleegd voor de rechtbank te brengen tot de normale rechtsgang behoren.

Voorts blijkt uit de bovenvermelde informatie dat Ivanishvili sinds zijn aantreden tot premier ook hoge functionarissen bij de politie- en veiligheidsdiensten heeft ontslagen en vervangen. Zo werd er een nieuwe minister van Binnenlandse Zaken aangesteld en kondigde die begin december 2012 aan dat hij reeds ongeveer 300 personen binnen zijn departement had vervangen, waarbij hij meedeelde dat hij enkel wou werken met mensen in wie hij vertrouwen heeft. In september 2012 was er een groot schandaal toen bleek dat gedetineerden in de Gldani-gevangenis, waar u zou verbleven hebben (CGVS p. 7-8), door leden van de ordediensten werden gefolterd, verkracht, en andere onmenselijke behandelingen ondergingen, en er hiervan videobeelden waren gemaakt om gebruikt te worden als chantagemiddel. Hierna werden twee ministers ontslagen, 19 functionarissen bij de gevangenisadministratie gearresteerd waarvan er 16 uiteindelijk in juni 2013 werden veroordeeld tot gevangenisstraffen o.a. de door u aangehaalde Victor Kacheisvili en Oleg Patsatsia die u ook hadden gefolterd. De voormalige minister van Justitie en de voormalige directeur van het Departement van Penitentiaire Instellingen staan ondertussen op vraag van de Georgische autoriteiten bij Interpol geseind als gezocht wegens o.a. machtsmisbruik en het aanzetten tot onmenselijke en vernederende behandelingen tegen gedetineerden. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakashvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap. Op dit ogenblik worden ze gemonitord (met name door de organisaties HRIDC en Transparency International Georgia) en er werden geen ernstige schendingen van de rechten op verdediging vastgesteld. Wat u betreft moet worden vastgesteld dat uw verklaring dat u in de gevangenis van Gldani heeft verbleven en er gefolterd werd, een louter blote bewering is die op geen enkele wijze met concrete, objectieve informatie wordt gestaafd. Het is in dit kader opvallend dat u van deze ernstige feiten geen melding maakte in de door u bij de DVZ ingevulde vragenlijst van het CGVS. Bij aanvang van uw gehoor voor het CGVS uitte u (CGVS p. 2-3) bezwaren omtrent de werkwijze van de tolk tijdens het invullen van bovenvermelde vragenlijst. Gevraagd om dit te concretiseren stelt u dat de tolk in haar eigen bewoordingen uw verklaringen herhaalde. U bevestigt hierop dat de inhoud correct was maar dat de tolk enkele vergissingen maakte. Gevraagd om deze door de tolk gemaakte vergissingen in uw relaas aan te duiden, gaf u één voorval m.n. dat u sprak over 'ordehandhavingsinstanties' en dat de tolk dit vertaalde met het woord 'politie'. U werd geconfronteerd met de vaststelling dat het woord 'politie' geen enkele keer vermeld staat in bovenvermelde vragenlijst. Hierop verklaart u dat dit een voorbeeld is, dat u geen concreet feit bedoelde, en dat u zich beledigd voelde door de tolk. Dergelijke volatiele en incoherente verklaringen tonen niet aan dat er vertalingsproblemen waren tijdens het invullen van deze vragenlijst en bieden geen verklaring voor de vaststelling dat u van een zwaarwichtig voorval als een twee weken durende foltering in de gevangenis geen melding maakte bij de DVZ. Daargelaten de geloofwaardigheid van uw relaas, toont de handelswijze van de huidige Georgische autoriteiten absoluut niet aan dat de overheid in uw land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen aan personen die geviséerd worden door aanhangers van de UNM. Voor wat betreft de bedreigingen die u van leden van de UNM zou hebben ondergaan, en waardoor u volgens uw verklaringen zou vrezen voor uw leven, kan worden vastgesteld dat u geen enkele poging ondernam om dienaangaande de bescherming van uw nationale overheden in te roepen. U maakt verder op geen enkele wijze aannemelijk dat de Georgische overheid u niet afdoende zou kunnen beschermen tegen die bedreigingen. Uit uw verklaringen blijkt dat u slechts vooruitloopt op het eventuele proces en daar hypothetische gevolgen aan vastknoopt, hetgeen niet afdoende is om te besluiten dat uw nationale overheid u niet zou kunnen beschermen tegen bedreigingen van aanhangers van de UNM die nu nog hoge posities bekleden.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen inzake uw vluchtroute van Georgië naar België. U verklaart (CGVS p. 11) dat u per vliegtuig en gebruik makend van uw internationaal paspoort reisde naar Kiev. U betaalde geld aan uw passeur die uw internationaal paspoort bijhield. U weet niet welke soort documenten geregeld waren opdat u de EU kon binnenkomen. De passeur had misschien een legale reis geregeld of smeergeld betaald. Er was verder

geen afspraak gemaakt met de passeur wat u diende te vertellen tijdens een eventuele controle. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen informatie kan geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document / (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde en niet op de hoogte bent van de inhoud van het paspoort dat werd gebruikt / die voor u was aangemaakt, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Georgisch paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas als ook u algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen.

De brief van de Conservative Party of Georgia stelt dat u een slachtoffer bent van de vorige regering, dat sinds in 2012 de regering wijzigde, u amnestie kreeg en werd vrijgelaten, en dat u sindsdien nog lastiggevallen wordt door personen die onder de vorige regering werkten voor de ordehandhavingsinstanties en daar nu nog steeds voor werken (zie ook CGVS p. 3). De brief vat aldus in algemene bewoordingen uw relaas samen, dat hierboven besproken werd. Ook moet opgemerkt worden dat een dergelijke partijgetuigenis geen officieel karakter heeft zodat de bewijswaarde slechts relatief is.

Het certificaat dd. 21/01/2013 van het penitentiair departement toont aan dat u op 03/06/2010 werd veroordeeld en dat u van 25/12/2009 tot 21/01/2013 uw straf in de gevangenis uitzat, hetgeen niet betwist wordt maar dat geen informatie levert over de door u beweerde omstandigheden waarin u toen werd veroordeeld noch over de door u beweerde locatie (Gldani-gevangenis) waar u zou verbleven hebben.

De resolutie dd. 20/06/2014 van het parket van het Chugureti district toont aan dat u op 28/11/2013 werd veroordeeld tot een geldboete van 500 Lari wegens drugsmisbruik, dat er op 07/02/2014 een gerechtelijk onderzoek tegen u werd opgestart wegens verboden drugsgebruik, dat op 17/03/2014 een rechtbank o.b.v. forensisch onderzoek (zie ook de vier documenten hieromtrent die u voorlegt) oordeelde dat het drugsgebruik niet werd bevestigd en de zaak tegen u diende te worden stopgezet, en dat op 26/06/2014 door het parket o.b.v. deze informatie het gerechtelijk onderzoek tegen u werd beëindigd. Ook deze gerechtelijke stappen tegen u worden niet betwist maar leveren geen informatie als dat u in Georgië vervolgd werd zoals bedoeld in de Conventie van Genève noch wijst dit op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Integendeel, aangezien hieruit blijkt dat na een tegenexpertise werd besloten dat door uw drugsgebruik in het verleden uw immunitietssysteem waarschijnlijk niet meer correct functioneerde en u hierdoor verkeerdelijk positief reageerde op een drugstest waarna de gerechtelijke instanties oordeelden om de drugszaak tegen u te laten vallen, kan enkel besloten worden dat de Georgische autoriteiten afdoende behoedzaam te werk gingen en uw rechten respecteerden.

Het Belgische medisch attest levert geen informatie over uw problemen in Georgië.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in het kader van de asielaanvraag van uw (verre) neef B. M. (...) (O.V. 7.986.673) eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de “schending van art.52 en 48/3 juncto art. 62 van de wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de huisvesting van de vreemdelingen en van artikel 1, A, 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en de artikelen 48 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en verwijdering van

vreemdelingen, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel”.

2.2.1. De Raad merkt in eerste instantie op dat niet kan worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) zou hebben geschonden daar artikel 52 enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Daarenboven toont verzoekende partij *in concreto* niet aan op welke wijze een schending van dit artikel voorligt en de commissaris-generaal zijn bevoegdheid zou hebben overschreden, dit terwijl vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormeld artikel zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. Waar verzoekende partij opwerpt dat nergens in de bestreden beslissing zwart op wit wordt gesteld dat bepaalde beweringen van verzoekende partij foutief zijn en verwerende partij zich enkel steunt op vermoedens en waarschijnlijkheden oordeelt de Raad dat dit verweer resulteert uit een onjuiste lezing van de bestreden beslissing. Immers verwijst verwerende partij voortdurend naar objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier waarop zij haar motivering steunt (stuk 11) en stelt de Raad vast dat de motivering in hoofddorde is ingegeven op de mogelijkheid tot het verkrijgen van bescherming in het land van herkomst en verder op de vaststelling van een uitermate flagrante ommissie bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken waardoor de geloofwaardigheid van

het voorgehouden asielrelaas in het gedrang komt. Er is dan ook geen enkele nood een motivering te hanteren die wijst op een fout in de afgelegde beweringen. Voormeld verweer kan door de Raad dan ook niet worden bijgetreden.

2.2.5.1. Verzoekende partij oppert dat een vrees voor vervolging en een reëel risico op ernstige schade nog steeds aanwezig is. Het feit dat zij weigerde te getuigen bewijst echter niet dat er geen actuele vrees bestaat in hoofde van haar. Verzoekende partij vreest voor haar leven en voor dat van haar familie. In het verleden moest zij reeds aan de lijve ondervinden tot wat de UNM in staat was. Verzoekende partij voegt eraan toe dat niet alle leden van de UNM door de nieuwe regering vervolgd zijn en nog steeds leden van de UNM werkzaam zijn op topfuncties. *“Verzoeker is dan ook aangesproken door deze mogelijke nog te vervolgen personen en werd bedreigd met als enkel doel niet te getuigen.”*

2.2.5.2. De Raad wijst er evenwel op dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. Bovendien toont verzoekende partij met voormeld betoog niet aan dat zij zich niet zou kunnen wenden tot haar eigen autoriteiten teneinde zich te verzekeren van de nodige hulp en bescherming voor de door haar voorgehouden problemen. Verzoekende partij heeft zelfs verzaakt deze bescherming in te roepen waardoor haar autoriteiten niet eens in de mogelijkheid worden gesteld ten gunste van haar op te treden. De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden geboden indien geen beroep kan worden gedaan op de nationale bescherming, wat *in casu* niet aan de orde is. Ten slotte merkt de Raad op dat verzoekende partij in haar verweer zelf aangeeft dat haar belagers *“mogelijke nog te vervolgen personen”* betreffen. Verzoekende partij brengt geen andersluidende informatie bij waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich desbetreffend steunt niet correct zou zijn.

2.2.6.1. Betreffende het niet vermelden op de Dienst Vreemdelingenzaken van het gedurende twee weken gemarteld zijn in de gevangenis werpt verzoekende partij tegen dat zij er geen vertrouwen had in de tolk, dat zij de indruk had dat haar verhaal verkeerd werd begrepen, dat zij niet serieus werd genomen en dat de vertaling verkeerd gebeurde. *“Het moge dan ook niet verwonderen dat verzoeker niet open en bloot zal vertellen over wat allemaal met hem gebeurd is en dan zeker niet aan personen waar hij geen vertrouwen in heeft. Het blijft zeer moeilijk om te praten over deze traumatische gebeurtenis.”*, aldus verzoekende partij. Bovendien was zij tijdens het interview na een zeer lange reis vermoeid en verward.

2.2.6.2. De Raad stelt vast dat nergens uit het verslag van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat er enig probleem was met de tolk. Verzoekende partij heeft op het einde van het gehoor verklaard niets meer te hebben toe te voegen en heeft na voorlezing van het verslag in het Georgisch dit verslag voor akkoord ondertekend (administratief dossier, stuk 12). De Raad wijst er verder op dat op elke asielzoeker de verplichting rust om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas op een correcte wijze uiteen te zetten. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst, in het bijzonder uiterst wezenlijke elementen, nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of het bestaan van zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald bij artikel 48/4 van voormelde wet. Dat verzoekende partij de twee weken durende folterpraktijken waarvan zij het slachtoffer zou zijn geweest en die de vorige regering van het UNM in diskrediet kon brengen en waarvoor vervolging kon worden bevolen niet vermeldt in de eerste fase van haar asielprocedure hypothekeert, gezien het wezenlijk karakter van dit element in het geheel van het asielrelaas, op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van dit relaas. Ten slotte oordeelt de Raad dat voormeld verweer ook om reden van tegenstrijdigheid in het betoog niet kan worden aangenomen. Stellen dat het moeilijk is om te praten over deze traumatische gebeurtenis zeker tegen mensen die men niet vertrouwt en tevens poneren dat de vertaling verkeerd gebeurde is niet met elkaar verzoenbaar als verschoningsgrond voor onderhavige omissie. Desbetreffende motivering blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.7. Het verweer van verzoekende partij waarom zij geen bescherming zocht bij haar eigen autoriteiten, met name dat zij door het vele jaren geconfronteerd worden met een corrupte overheid

geen vertrouwen kon geven aan haar nationale autoriteiten, kan door de Raad niet worden gevolgd. Immers blijkt uit de motivering van verwerende partij duidelijk dat de nieuwe regering paal en perk wilde stellen aan deze corruptie en dat de excessen uit het verleden en meer in het bijzonder van de vorige regering waarvan verzoekende partij het slachtoffer was geworden in vervolging werden gesteld. Reeds in januari 2013 waren er 17 000 klachten waarvan heden reeds honderd veroordelingen en in juni 2013 werden zestien personen van de gevangenisadministratie voor wandaden uit het verleden veroordeeld. Daar verzoekende partij pas haar land van herkomst verliet in november 2014 was zij op de hoogte van het feit dat de huidige regering de wantoestanden uit het verleden niet onbestraft liet.

2.2.8. Waar verzoekende partij oppert dat het feit dat zij niet weet wat de inhoud van haar reisdocumenten was niet bewijst dat zij een paspoort achterhoudt, is de Raad van oordeel dat van personen die uit ernstige vrees voor vervolging hun land van herkomst verlaten en op illegale wijze op weg zijn naar Europa, redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij alert zijn omdat zij op elk moment riskeren te worden tegengehouden door de strikte controles. Het is dan ook een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoekende partij dat zij geen nadere verklaringen wist af te leggen omtrent de inhoud van de gebruikte reisdocumenten en dat er geen afspraken werden gemaakt met de passeur. Evenwel is het algemeen geweten dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Het risico voor zowel verzoekende partij als de smokkelaar op ontdekking is dan ook zeer reëel. Het is dan ook onaannemelijk dat verzoekende partij niet op de hoogte zou zijn van de wijze waarop zij kon reizen en er geen afspraken werden gemaakt met de smokkelaar. Voormelde vaststellingen doen dan ook terecht het vermoeden ontstaan dat er niet op illegale wijze werd gereisd, doch wel in het bezit van een rechtsgeldig paspoort voorzien van de nodige visa. Het vermoeden van het achterhouden van een dergelijk document is dan ook een terechte conclusie.

Dat verwerende partij zich betreffende haar motivering aangaande de toegankelijkheid van Europa niet zou steunen op objectieve informatie, zoals geopperd door verzoekende partij in haar verzoekschrift, mist feitelijke grondslag daar desbetreffend wel informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 11). Bovendien brengt verzoekende partij geen andersluidende informatie bij waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich steunt niet correct zou zijn.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat door de flagrante ommissie betreffende een uiterst wezenlijk element van het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas die de geloofwaardigheid van dit asielrelaas in het gedrang brengt en door het in het land van herkomst kunnen genieten van de nodige bescherming voor de door haar beweerde problemen verzoekende partij noch de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat door een flagrante ommissie de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij in het gedrang komt en zij in haar land van herkomst de nodige bescherming kan genieten voor de door haar beweerde problemen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de

bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 10 en 11) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 26 maart 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Ter terechtzitting van 12 oktober 2015 legt verzoekende partij een fotokopie neer van een document van het "Egalitaire Instituut" van 15 juni 2015. De Raad is evenwel van oordeel dat aan faxberichten en fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624).

2.2.13. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT